ఈ వారం కథ

జీవనసంధ్య

పక్కి శివప్రసాద్

అతని ఉద్యోగ పర్వంలో అది ఆఖరిరోజు. ఆ సాయంకాలం అందంగా అలంకరించిన వేదికపై ప్రత్యేక ఆసనం వేసారు. అతిథిగా ఆ సంస్థ అత్యున్నత అధికారి భాగ్యనగరం నుండి ప్రత్యేకంగా వచ్చాడు. ఓ మామూలు ఉద్యోగి పదవీ విరమణ కార్యక్రమానికి అంతటి పెద్ద అధికారి రావడం బహుశా ఆ సంస్థ చరిత్రలోనే ప్రప్రథమం.

దీనికి కారణం అవినీతికి ఆలవాలమైన ఆ కార్యాలయంలో మామూలు గుమస్తాగా అడుగిడి ఆరంభం నుండే నిజాయితీగా పనిచేస్తూ అనేక అవరోధాలను ఎదుర్కొంటూ అంచెలంచెలుగా ఉన్నత స్థానాన్ని అధిరోహించిన జగదీశ్వరరావు వ్యక్తిత్వం, అతని అకుంఠిత సేవా నిరతికి ప్రతిబింబం. నేటి గుర్తింపు దాని ప్రతిఫలం.

ఉద్యోగులందరూ జగదీశ్వరరావుని వేదికమీదకు తీసుకువెళ్లి పూలదండలతో ముంచెత్తారు. ఆ అధికారి శాలువా కప్పి సన్మానించారు. ఓ మంచి బహుమతిని గుర్తుగా అందజేసారు. హాలు హాలంతా చప్పట్లతో, ఫ్లాష్ వెలుగులతో నిండిపోయింది. అతని ప్రతిభా పాటవాలను వేనోళ్ల ప్రశంసిస్తూ ప్రసంగాల వెల్లువ కొనసాగింది.

చివరగా జగదీశ్వరరావు మాట్లాడే సమయం వచ్చింది. మైక్ ముందు నిలబడ్డ అతనికి నిశ్శబ్దం ఆవరించిన ఆ హాలులోని సహోద్యోగులందరూ కాలాన్ని స్తంభింపచేయడానికి వచ్చిన మౌన మూర్తుల్లా గోచరించారు.

గుండె, గొంతుకల మధ్య ఉద్వేగం ఊగిసలాడుతుంటే అత్యంత ప్రయాసతో పెదవి విప్పాడు. మాటలు అతని మనసునీ, వయసునీ కలబోసుకుని పయనించసాగాయి.

"నా ప్రియ సహోద్యోగులారా! ఏం మాట్లాడను నేను! ముప్పై అయిదు సంవత్సరాల క్రితం యస్సెల్సీ పాసైన నేను సర్వీసు కమిషన్ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడనై మన ఆఫీసులో గుమస్తాగా ప్రవేశించాను. నా వృత్తిని చిత్తశుద్ధితో, ధొక్కశుద్ధితో నిర్వర్తించాలని ఆనాడే నిర్ణయించుకున్నాను. చాదస్తమో! ఆత్మసంతృప్తో! అహంకారమో! నాకైతే తెలియదుగానీ నీతిగా పనిచేయడం నా బలహీనత అయింది. ఫలితంగా ఎన్నో సౌకర్యాలను కోల్పోయాను. రాత్రి పగలు మరచిపోయాను. ఒక సంవత్సరంలో నాలుగేసి ఊళ్లు బదిలీ అయిన పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. నా కుటుంబం నా వలన ఎన్నో ఇక్కట్లు పడింది. నా పిల్లలు నలుగురిలో మనం ఎందుకు వుండడం లేదు అని వాపోయిన రోజులున్నాయి. నా భార్య తరచూ ఊరు మార్పిడివల్ల అనారోగ్యం పాలైంది. నా స్థిర ధోరణికి నావాళ్ల అనుకున్న నా మిత్రులూ, బంధువులే విముఖ్యన్నారు. కాస్త దారి మార్చుకోమని హెచ్చరించారు. కానీ నా పద్ధతి మానలేదు. నా పయనం ఆగలేదు. నా పిల్లలు సర్దుకున్నారు. నా భార్య నన్ను అర్థం చేసుకుంది. ఈ రోజు నా ఇద్దరు కొడుకులు అంతో ఇంతో మంచి ఉద్యోగాలు వచ్చి స్థిరపడ్డారు. నా ఒక్కగానొక్క ఆడపిల్లకు చక్కని సంబంధం కుదిరి హాయిగా వుంది. నా భార్య సంతోషంగా వుంది. నా సర్వీసులో నాకు గుర్తింపు వుంది. ఇంకేం కావాలి నాకు.

ఇప్పుడు మీ ఆదరాభిమానాల ఈ వీడ్కోలు సభను చూస్తుంటే నాకు మరో జన్మ ఎత్తినంత ఆనందంగా వుంది. ఈ ఆనందంతో నేను నా రిటైర్‌మెంట్ జీవితాన్ని రమ్యంగా కొనసాగించగలనని విశ్వసిస్తూ సెలవు తీసుకుంటున్నాను".

చప్పట్ల వర్షం కురిసింది. మొదటి వరసలో కూర్చున్న అతని భార్య, కొడుకులు, కూతురు, మనుమలు, మనుమరాండ్రు ఎంతో చెప్పలేనంతగా పులకితులయ్యారు.

★ ★ ★

తూర్పున ఉషోదయం కొత్త జీవితానికి శుభాశీస్సులు పలుకుతున్నట్లుగా వుంది.

జగదీశ్వరరావు అప్పటికే పూజా కార్యక్రమం ముగించి ఇంటి బైట వాలుకుర్చీలో కూర్చుని దినపత్రిక తిరగేస్తున్నారు. అతను రిటైరై వారం రోజులు కావస్తోంది. లలిత వేడి కాఫీని అతనికందించి మళ్లీ వంటింట్లోకి వెళ్లింది. చేతిలో పేపర్‌ను చూస్తూనే కాఫీని సిప్ చేయసాగాడు.

జగదీశ్వరరావుకు ముగ్గురు పిల్లలు. పెద్దవాడు బిఇడీ టీచర్, రెండవవాడు బ్యాంకులో కేషియర్. వాళ్లిద్దరికీ వివాహాలైనాయి. అమ్మాయికి తన స్థాయికి మించి పెద్ద సంబంధమే చేసాడు. ఆమె భర్త ఇంజనీర్. అందరూ రిటైర్‌మెంట్ ఫంక్షన్‌కు రెండురోజులు ముందే వచ్చి నాలుగురోజుల క్రితమే వెళ్లిపోయారు. మనవలూ, మనవరాండ్ర ఆటలు, పాటలూ, కేరింతలతో దద్దరిల్లిన ఆ ఇంటిలో మళ్లీ నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలుతోంది. మళ్లా ఏదో పండుగ రావాలి. అంతవరకూ అలికిడి ఎరుగని ఆశ్రమంలా వుంటుంది.

ఐదేళ్ల క్రితం ఎంప్లాయిస్ హౌస్ బిల్డింగ్ సొసైటీ ద్వారా అతనికి సంక్రమించిన ఎల్ఐజి ఇల్లు అది. చుట్టూ స్థలం బాగానే వుంది. ఆ ఖాళీలో అతని అభిరుచికి మేర పెరిగిన రకరకాల పూలమొక్కలు కొత్త అందాలు విరజిమ్ముతూ ఆ ఇంటికే శోభనిస్తున్నాయి.

ఇంతలో భర్తకు దగ్గరగా వచ్చి కూర్చుంది లలిత.

పగటిపూట అంత తీరికగా కూర్చోవడం వాళ్లిద్దరికీ ఎంతో హాయిగా వుంది.

"ఎన్నాళ్లయింది ఇలా విశ్రాంతిగా కూర్చుని!" అనుకుంటూ భార్యవైపు చూసాడు జగదీశ్వరరావు అనురాగ రంజితంగా.

"ఊ చెప్పండి" అంది లలిత.

"ఏవిటీ!" అన్నాడతను కనుబొమ లెగరేస్తూ.

"ఏదో చెప్పబోతున్నారుకదా!" నవ్విందామె. చాలా అరుదుగా నవ్వుతుంది లలిత. అలా నవ్వినప్పుడు అతనికి తొలిరోజులు గుర్తొస్తాయి.

రెండు క్షణాలాగి చెప్పాడు.

"పెద్దబాబు మనిద్దరినీ తన దగ్గరకు వచ్చేయమన్నాడు. ఇప్పట్లో కాదులేరా అన్నాను. ఏం మాట్లాడలేదు వాడు"

"మరి చిన్నవాడేం అన్నాడు!" అడిగింది లలిత.

"నాతో ఏమీ అనలేదే! ఏం నీతోగానీ అన్నాడా! నాన్నను అన్నయ్య తీసుకెళతాడు. నిన్ను నేను తీసుకుపోతానని" నవ్వాడు జగదీశ్వరరావు. అతనికి రెండో కొడుకు దుడుకు స్వభావం బాగా తెలుసు.

"ఊహూ అదేమీ అనలేదుగానీ ఇల్లు కట్టుకుంటాడట. వాళ్ల బ్యాంక్ లోన్ ఇస్తుందిట. కానీ సైట్ కొనుక్కోవడానికి యాభైవేలు కావాలట! ఇకపోతే కరుణ! నోరు విడిచి ఏమీ అడగలేదు. కానీ వచ్చేనెలలో కొత్త ఇల్లు కట్టడానికి శంకుస్థాపన చేస్తున్నారట. మనిద్దరినీ రమ్మనమని చెప్పింది" అంది లలిత.

"అవునవును నాతోనూ చెప్పింది. అల్లుడిగారి అరలక్ష కోరిక కూడా విన్నాను" అంటూ లేచాడతను.

అతని దృష్టంతా మల్లెపందిరిమీద వుంది.

"మరి ఏం చేయబోతున్నారు" అడిగింది లలిత.

"నిన్ను సంప్రదించకుండా నేనేమీ చేయనులే" అంటూ కొంచెం పక్కకు జరిగినట్లున్న కుర్చీని సరిచేసాడు.

★ ★ ★

జగదీశ్వరరావు మనిషిత ప్రజ్ఞాశాలి. వాస్తవ దృక్పథం వున్న వ్యక్తి. అతను మరో నాలుగైదేళ్లలో రిటైర్ కాబోతున్నాని తెలిసినప్పుడే అప్పటికే రిటైర్ అయిన తోటి బంధుమిత్రులను, వారి జీవితాలను బాగా అధ్యయనం చేసాడు.

సమకాలీన సంబంధిత సమస్యలను గమనించి వాటిని పరిశీలించి పరిష్కారాన్ని గుర్తించిన వాడే జీవిత సమరంలో గెలువగలడని తెలుసుకున్న మామూలు మధ్య తరగతి మేధావి అతడు.

ఆ రోజంతా బాగా ఆలోచించి ఆ రాత్రి తన ముగ్గురు పిల్లలకు ఉత్తరాలు రాసాడు. వాటిని పోస్ట్ చేసేముందు లలితకు చూపించాడు. వాటిలోని సారాంశం ఇది.

మైడియర్ సన్/డాటర్

ఈ తరం పిల్లలకన్నా మీరు చాలా బెటర్ అనీ, అది మీ అమ్మ పెంపకంలోని గ్రేట్‌నెస్ అనీ నా నమ్మకం. ఆ నమ్మకంతోనే ఈ ఉత్తరాన్ని రాస్తున్నాను.

మనలాంటి మామూలు మధ్య తరగతి కుటుంబాలలో ఓ తండ్రికి రిటైర్‌మెంట్ చాలా ముఖ్యమైన ఘట్టం. అది తన జీవిత చరమాంకానికి ఆరంభమని ఓ ప్రక్క హెచ్చరికగా నిలిసే మరోప్రక్క తన కన్నబిడ్డలకు భారం కాబోతున్నామనే విషాదం కూడా నిండి వుంది.

ఈ నేపథ్యంలో నేను మీకు తెలియజేస్తున్నది ఒక్కటే. నా రిటైర్‌మెంట్ బెనిఫిట్స్‌ను బ్యాంకులోవేసి దానిపై వచ్చే నెలనెలా వచ్చే వడ్డీని నా పెన్షన్‌కు కలుపుకుంటే అది సుమారుగా నాకు ప్రతినెలా వచ్చే జీతమంత వుంటుంది. కనుక మీ జీవితావసరాలనూ, జీవిత విధానాన్ని యధావిధిగా కొనసాగించడంలో ఏ విధమైన లోటు, ఇబ్బంది వుండదని భావిస్తున్నాను.

ఎదిగే పిల్లలు, పెరిగే బాధ్యతలతో వున్న మీకు ఇప్పుడిప్పుడే మేము అదనపు భారం కాకూడదని నా ఉద్దేశ్యం. కాలు కదపడానికే వీలులేని అసహాయ దశలో మీ అండ నాకెలాగూ తప్పదు. అంతదాకా మేము ప్రశాంతంగా ఇక్కడే వుంటాం.

మనుమలూ, మనవరాండ్రతో ఏ దాదిలో జరిగే ప్రతి పండుగలూ, ఎప్పటిలాగే ఇక్కడే మీ అందరితో జరుగుతూ వుండాలనేది మా కోరిక.

యువర్స్ లవింగ్లీ
డాడీ